

РЕШЕНИЕ

№ 21233

гр. София, 21.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 127 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЯНА М. ФИЛИПОВА

при участието на секретаря МАРИЯ Т. СТОЯНОВА
като разгледа докладваното от ЯНА М. ФИЛИПОВА Гражданско дело № 20221110153002 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Образувано е по искова молба, уточнена с молба от 25.11.2022 г., от (фирма) против (фирма) с искане ответникът да бъде осъден да заплати на ищеца сумата в размер на 10 418,93 лева, представляваща регресно вземане в размер на действителните вреди 10 013,96 лева по Договор за застраховка „Каско“ по полица № ***** за напълно увреден и свален от отчет лек автомобил (нарка) с рег. № *****, вследствие на пътнотранспортно произшествие от 27.02.2022 г., реализирано, в резултат на непочистено, небезопасно и силно заледено пътно платно на път III-864, при км 3+600 в посока на движението от к. к. Пампорово към село Проглед, сумата в размер на 390 лева за използвана услуга по репатриране на увредения автомобил и 15 лева ликвидационни разноски по ликвидационна преписка № 211109014, ведно със законна лихва за забава върху главницата от подаване на исковата молба на 30.09.2022г. до окончателно погасяване на вземането.

В исковата молба са изложени твърдения, че към момента на възникване на процесното пътнотранспортно произшествие между (фирма) и собственика на описания автомобил е съществувало валидно застрахователно правоотношение по силата на Договор за застраховка „Каско“ със срок на действие от 27.09.2021 г. до 26.09.2022 г. Процесуалният представител на страната поддържа, че по повод инцидента в дружеството била образувана ликвидационна преписка № 211109014, по която било установено, че за застрахования автомобил възникнали материални щети – деформирани предна и задна част на автомобила, като след извършен оглед се констатирал „икономически тотал“. Доколкото ремонтът на лекия автомобил би възлязъл на сумата от 12 776,82 лева, над 70 % от действителната му стойност, регистрацията му била прекратена. Изложени са твърдения, че с преводно нареждане от 03.06.2022 г. сумата от 14 613,96 лева, представляваща действителната стойност на автомобила към датата на процесното ПТП, била изплатена на собственика на увредения автомобил. Останките от увредения автомобил били реализирани като скрап за сумата от 4 600 лева, поради което се претендира сумата от 10 013,96 лева, представляваща размера на действителните вреди. В исковата молба са изложени твърдения, че застрахователят е направил ликвидационни разноски в размер на 15 лева, както и разноски за извозване на увреденото МПС за услуга пътна помощ на стойност 390 лева.

Представителят на страната поддържа, че пътят, на който е реализиран инцидента, е част от републиканската пътна мрежа, за поддържането на която отговаря ответника. В исковата молба са изложени твърдения, че ищецът отправил регресна покана до (фирма) за заплащане на изплатеното застрахователно обезщетение и направените ликвидационни разноски, но ответникът отказал да изпълни доброволно задължението си. Направено е искане сторените от страната съдебни разноски да бъдат възложени в тежест на ответника.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът, чрез процесуалния си представител юрисконсулт М. оспорва исковата претенция по основание и размер. В подадения отговор са изложени съображения, че по делото не са ангажирани доказателства, от които да се установява описания в исковата молба механизъм на пътнотранспортно произшествие, както и че е налице пряка-причинно следствена връзка между инцидента и описаните увреждания по моторното превозно средство. В допълнение е отбелязано, че е налице неяснота относно точното място на възникване на пътния инцидент. В депозирания отговор са изложени съображения, че не са ангажирани доказателства относно състоянието на пътната настилка при възникване на инцидента. Направено е възражение, че водачът на увредения автомобил е проявил небрежност при управление на лекия автомобил, нарушил е разпоредбата на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, като при избиране на скоростта на движение не се е съобразил с атмосферните условия, с релефа на местността, със състоянието на пътя и с конкретните условия на видимост. Процесуалният представител на ответника оспорва размера на посочените вреди, както и плащането на обезщетение по застрахователната полица. По изложените доводи е направено искане предявеният иск да бъде отхвърлен, като в тежест на ищеца бъдат възложени сторените по делото съдебни разноски.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и взе предвид доводите и възраженията на страните, приема следното:

В чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ е уредено едно специално суброгационно право в отклонение от правилото на чл. 74 ЗЗД, тъй като при настъпване на застрахователното събитие застрахователят не изпълнява чуждо правно задължение, а изплащайки застрахователно обезщетение, изпълнява свое договорно задължение, вследствие на което по силата на чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ встъпва в правата на увредения срещу възложителя за възложената от него на трето лице работа, при или по повод на която са възникнали вреди по чл. 49 ЗЗД. Когато причинител на вредата е лице, комуто е възложено някаква работа, по силата на чл. 49 ЗЗД вр. с чл. 45, ал. 1 ЗЗД, отговорност носи и възложителят за вредите, причинени от изпълнителя на възложената работа при или по повод нейното изпълнение. Още в *т. 15 от Постановление № 7/1977 г. на Пленума на ВС* се приема, че суброгацията на застрахователя включва и правната възможност той да предявява искове за реализиране на отговорността по чл. 47 - 49 ЗЗД, когато са налице основания за нея.

В доказателствена тежест на ищеца по предявения иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ е да докаже при условията на пълно и главно доказване в кумулативност следните факти: сключен договор за имуществено застраховане, в срока на застрахователното покритие на който и вследствие виновно и противоправно поведение на лице, за което отговаря ответникът и на път, за който отговорност носи (фирма), да е настъпило събитие, за което застрахователят носи риска, като в изпълнение на договорното си задължение, застрахователят да е изплатил на застрахования застрахователно обезщетение, както и посочения механизъм на ПТП, в причинна връзка, с който да са нанесени твърдените вреди на моторното превозно средство и размера на обезщетението.

В доказателствена тежест на ответника е да проведе насрещно доказване по обстоятелствата възложени в доказателствена тежест на ищеца, респ. да докаже възраженията си по отговора включително и възражението за съпричиняване. С доклада по делото на ответника е указано, че не сочи и не представя доказателства в подкрепа на твърденията, че водачът на процесния автомобил е извършил нарушение на правилото по чл. 20, ал. 2 ЗДвП и е допринесъл за настъпване на вредоносния резултат.

От представената по делото полица № ***** и Общи условия на (фирма) се установява, че към момента на настъпване на описаното в исковата молба пътнотранспортно произшествие

произшествие между ищцовото дружество и собственика на процесния автомобил е съществувало валидно застрахователно правоотношение по Договор за застраховка „Каско на МПС“.

За установяване на механизма, по който е реализиран пътния инцидент по делото е представен протокол за ПТП № 1578225/27.02.2022 г. съставен от Д. С. – младши автоконтрольор при ОДМВР – гр. Смолян, съгласно който на сочената дата на път III-864 при 3.600 км в посока на движение от к.к. „Пампорово“ към с. Проглед е възникнала верижна катастрофа с участие общо на седем моторни превозни средства. В графа „Обстоятелства, нарушения, причини и условия за ПТП“ длъжностното лице е приело, че „Областното пътно управление като стопанин на пътя не е осигурило условия за сигурно придвижване на МПС, тъй като пътят е заледен, непочистен и необработен, в резултат на което възникнала верижна катастрофа. В графа „Видими щети на МПС“ е отбелязано „деформирана предна и задна част“ на процесния лек автомобил. Описаните в протокола щети са онагледени на представени по делото фотоснимки на лист 31 – 44 от делото.

От събраните гласни доказателствени средства по реда на чл. 25 ГПК чрез разпит на актосъставителя се установява, че пътният участък, на който е възникнало процесното пътнотранспортно произшествие, е бил заледен и непочистен, което довело до възникване на верижна катастрофа с участие на 7-8 автомобили, които се били ударили един зад друг.

От приетото по делото заключение по допусната съдебно-автотехническа експертиза, което съдът цени като безпристрастно, обективно и компетентно дадено, се установява, че процесното пътнотранспортно произшествие е възникнало вследствие на непочистен пътен участък, в резултат на което е настъпила верижна катастрофа с участие на застрахования при ищеца автомобил. Вещото лице разяснява, че стойността необходима за възстановяване на моторното превозно средство към датата на събитието възлиза на сумата в размер на 12776,82 лева, поради което с оглед стойността на вещта е налице икономически тотал. От заключението се установява, че стойността на застрахователното обезщетение за процесния лек автомобил, определено при условията на тотална щета и след приспадане на запазените части в размер на 25 % възлиза на сумата в размер на 10980 лева, като обезщетението при съобразяване на реализираните на пазара останки съгласно приложена на лист 69 от делото фактура възлиза на сумата в размер на 10040 лева.

От приетото по делото заключение по допусната съдебно-счетоводна експертиза се установява, че определеното от ищеца застрахователно обезщетение в размер на 14613,96 лева е изплатено на 03.06.2022 г. по банков път на собственика на процесния автомобил.

По делото не е спорно, че пътят, на който е реализираното произшествието, е републикански път / III-864 / по смисъла на чл. 3, ал. 2 Закона за пътищата, поради което и на основание чл. 19, ал. 1, т. 1 и чл. 30, ал. 1 ЗП ответникът е задължен да осъществява дейностите по управлението и поддържането му, както и дейности по упражняване на контрол върху МПС с оглед правилната експлоатация на пътя. Тези действия съгласно чл. 19, ал. 2 и § 1, т. 14 от ДР ЗП включват действия по „осигуряване на необходимите условия за непрекъснато, безопасно и удобно движение“. Агенцията като юридическо лице осъществява тези дейности чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението и за чиито действия/бездействия отговаря /отговаря за лошия избор при възлагането/. От обстоятелството, че пътят е бил заледен и непочистен следва, че ответникът не е изпълнил законовото си задължение да поддържа в изправност процесния път, в резултат на което е възникнала верижна катастрофа с участие на процесния лек автомобил.

Обхватът на суброгационното право зависи от размера на застрахователното обезщетение, което застрахователят е платил на застрахования, и от размера на обезщетението, което отговорното лице по чл. 49 ЗЗД дължи на застрахования. При претенция за заплащане на застрахователно обезщетение, съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие. Следователно, регресното право на ищеца е в обема на пазарната стойност на причинените вреди. В настоящата хипотеза дължимото

застрахователно обезщетение при съобразяване на реализирането на запазените части от процесния автомобил възлиза на сумата в размер на 10040 лева, като с оглед диспозитивното начало претенцията се явява доказана за сумата в размер на 10013,96 лева. По делото не е спорно, че ищецът е направил ликвидационни разноски по образуваната щета в размер на 15 лева.

Съдът намира, че от събраните по делото доказателства се установява наличие на причинна връзка между реализирането на описаното в исковата молба пътнотранспортното произшествие и необходимостта от извършване на разноски за репатриране на процесния автомобил доколкото предвид характера на причинените щети моторното превозно средство не е могло да бъде преместено на самоход. По делото са представени пътен лист за превозване на автомобила и фактура за сумата в размер 390 лева с включено ДДС. Предвид изложеното сумата за репатриране на автомобила следва да бъде включена към регресното вземане срещу ответника.

Съдът намира за неоснователно наведеното от ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на водача на увредения вследствие на процесния пътен инцидент лек автомобил. Съпричиняване, по смисъла на чл. 51, ал. 2 ЗЗД, е налице, когато с действието или бездействието си пострадалият обективно е способствал за настъпване на вредоносния резултат или за увеличаване размера на вредоносните последици, т.е. когато приносът му в настъпването на увреждането е конкретен, независимо дали поведението му като цяло е било противоправно, в частност – в нарушение на ЗДвП, и виновно – Решение № 79 от 06.07.2016 г. по т. д. № 1787/2015 г. на II т.о. на ВКС, Решение № 78/10.07.2014 г., по т. д. № 1982/2013 г. на I т. о. на ВКС, Решение № 206/12.03.2010 г. по т. д. № 35 /2009 год. II т.о. на ВКС, Решение № 58/29.04.2011 г. по т. д. № 623/2010 г. II т.о. на ВКС, Решение № 54/22.05.2012 г. по т. д. № 316/2011 г. на II т.о. на ВКС, Решение № 16/04.02.2014 г. по т. д. № 1858/2013 г. на I т.о. на ВКС и др. Обезщетението за вреди от непозволено увреждане се намалява, ако и самият пострадал е допринесъл за тяхното настъпване, като вината на последния не е елемент от фактическия състав на чл. 51, ал.2 ЗЗД. От значение за определяне наличието и степента на съпричиняване на вредоносния резултат от страна на увреденото лице е съществуването на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпването на вредоносното събитие, доколкото намаляване обезщетението за вреди от деликт не може почива на предположения. В разглеждания случай не са ангажирани доказателства, че водачът на процесния лек автомобил е нарушил правилата разписани в ЗДвП и ППЗДвП. Напротив установява се, че процесното пътнотранспортно произшествие е възникнало вследствие на състоянието на пътя.

Предвид изложеното съдът намира, че предявеният осъдителен иск с правно основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ е изцяло основателен.

При съобразяване на изхода на спора на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в тежест на ответника следва да бъдат възложени направените от ищеца съдебни разноски. Сторените от ищцовото дружество разноски в настоящото производство възлизат общо на сумата в размер на 1016,76 лева, от които 416,76 лева внесена държавна такса за разглеждане на спора, 400 лева внесен депозит за изслушване на автотехническа експертиза, 10 лева внесен депозит за разпит и 100 лева юрисконсултско възнаграждение на процесуалния представител на страната, изчислено съобразно разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК вр. чл. 37 ЗПП вр. чл. 25, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА (фирма), БУЛСТАТ ****, седалище и адрес на управление гр. (адрес) да заплати на (фирма), ЕИК ****, със седалище и адрес на управление в гр. (адрес), на основание чл. 410, ал. 1, т. 2 КЗ, сумата в размер общо на 10 418,93 лева, представляваща

сбор от регресно вземане в размер на действителните вреди от 10 013,96 лева по Договор за застраховка „Каско“ по полица № ***** за напълно увреден и свален от отчет лек автомобил (нарка) с рег. № ****, вследствие на пътнотранспортно произшествие от 27.02.2022 г., реализирано, в резултат на непочистено, небезопасно и силно заледено пътно платно на път III-864, при км 3+600 в посока на движението от к. к. Пампорово към село Проглед, сумата в размер на 390 лева за използвана услуга по репатриране на увредения автомобил и 15 лева ликвидационни разноски по ликвидационна преписка № 211109014, ведно със законна лихва за забава върху главницата от подаване на исковата молба на 30.09.2022г. до окончателно погасяване на вземането.

ОСЪЖДА (фирма), БУЛСТАТ ****, седалище и адрес на управление гр. (адрес) да заплати на (фирма), ЕИК ****, със седалище и адрес на управление в гр. (адрес), на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, сумата в размер на 1016,76 лева, представляваща сторени по делото съдебни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване от страните с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____